

[H. C. Hansen.]

ligget nogen beklagelse over administrationens holdning til de afgiftsområder, som finansministeriet har haft med at gøre. Jeg tror, det ærede medlem hr. Rager, hvis han kommer på talerstolen igen, vil gøre mig den indrømmelse, at han ikke har henvendt sig til finansministeren, og det er den naturlige appelinstans for en branche, der finder, at dens forhandlinger med administrationen ikke klapper. Jeg har ikke sagt, at erhvervene altid er tilfredse med de trufne afgørelser, men det er heller ikke administrationens opgave at træffe afgørelser, hvormed erhvervene til enhver tid er tilfredse. Det er administrationens opgave at træffe afgørelser, som efter dens bedste skøn er sagligt rigtige og forsvarlige og kan stå for lovgivningen.

Jeg ønsker at gøre den yderligere bemærkning, at mig bekendt følger hovedrevisoraterne de afgørelser, som træffes af en minister indenfor dispensationsbeføjelsernes rammer, med megen opmærksomhed, og det står enhver borger og enhver branche frit i ethvert givet tilfælde at henvende sig gennem en rigsdagsmand til f. eks. finansudvalget eller til tinget med en forespørgsel til ministeren og derved søge for et offentligt forum alt vedrørende en administrativ afgørelse klarlagt. Det forekommer mig, at der ikke er rimelighed i den anke, det ærede medlem hr. Rager rejser mod dispensationsbestemmelsen, og selvom det altså ikke er mig, der som minister skal administrere den, men min efterfølger, har jeg følt mig beføjet til efter tre års erfaring at gøre disse bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Har jeg forstået den nuværende finansminister rigtigt? Er det ministerens opfattelse, at en regering i et parlament som dette kun bør indlade sig i diskussion med de partier og medlemmer, som er positivt indstillet overfor regeringens forslag? (*Finansministeren* [Thorvil Kristensen]: Jeg sagde det modsatte!). Ministeren sagde ikke det modsatte — jeg opfordrer ministeren til i morgen at gennemlæse, hvad han har sagt.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Inden jeg slutter min andel i diskussionen med det ærede medlem hr. Rager, vil jeg gerne pege på, at vi altså nu er klar over, at kritikken af den paragraf, hvorved finansministeren bemyndiges til afgiftsfritagelse, ikke bygger på noget for

det ærede medlem kendt magtmisbrug, men alene for ham har interesse som en vejledning for, hvordan et præcedens, der kan blive afgørende for andre interesserede, skal tilvejebringes. Det ærede medlem fremsætter den tanke, at finansudvalget — eller andre rigsdagsudvalg — skulle være de organer, der ved siden af administrationen og som endelig instans for administrationen skulle tilvejebringe de forbilleder, hvorefter andre afgørelser skulle træffes. Jeg tror ikke, det vil være praktisk eller muligt for rigsdagsudvalgene, heller ikke for finansudvalget, at fungere med denne store opgave, og jeg er meget tilfreds med at vide, at den adkomst, finansministre har i henhold til de gældende bestemmelser i afgiftslove til noget, der i og for sig er så følsomt som fritagelse for afgifter, efter det ærede medlems mening ikke er misbrugt. Og derfor kan kritikken mod bestemmelsen ikke opretholdes — efter min opfattelse.

Jeg synes, det har været nyttigt for os at føre denne diskussion. Jeg indser blot ikke, hvad det ærede medlem mente med at anvende den titulatur, den betegnelse, han benyttede overfor mig i sin sidste bemærkning. Jeg indrømmer, at jeg har været borgmester på Frederiksberg, og en skønne dag bliver jeg vel — med det ærede medlems bistand — igen borgmester.

(Kort bemærkning).

Rager: Min bistand til at fjerne den højtærede minister fra den post, han nu har, kan han altid påregne, men jeg vil ikke gerne medvirke til, at han netop skal blive borgmester igen.

Iøvrigt vil jeg sige til den højtærede minister, at diskussionen ikke har været helt formålsløs, særlig så længe den blev ført mellem den højtærede finansminister og mig — den højtærede indenrigs- og boligministers indgriben betød i og for sig ikke nogen berigelse.

Det er rigtigt, at hverken jeg eller min branche har ulejlignet det ærede medlem hr. H. C. Hansen, men vi ulejlignede finansministeriet — enten var det, da det ærede medlem sidst var på tinderne som finansminister, eller også var det, medens det ærede medlem hr. V. Buhl var finansminister —, og da fik vi en afgørelse, som vi var utilfredse med. Jeg skal tillade mig en af dagene at forelægge denne sag for det ærede medlem, så det ærede medlem kan se, hvad det drejede sig om. Men jeg gør udtrykkelig opmærksom på, at det ikke havde noget med fritagelse for afgifter at gøre.